

כפ:

עין משפט
גר מצות

פר א מ"י פ"ט מה'ג
 גירושין הלכה לה ג'
 מהמג פ"ג ט"ז ע"ה
 סוה"מ חמ"ה פ"ה א'
 מה"ב ד מ"י ט"ז ע"ה
 סנה ט"ז ע"ה
 ס"פ מ וסוה"מ קמ"ה פ"ה ט'
 ג' ד ד מ"י ט"ז ע"ה
 ויכ"ל סנה ט"ז ע"ה
 א"ה ע"ה קמ"ה פ"ה ט'
 ג' ד מ"י ט"ז ע"ה
 ס"פ חא'
 מה"ב ד מ"י פ"ט מהלכות
 גירושין הלכה (לא) ט'
 מהמג פ"ג ט"ז ע"ה ס"פ
 ג'

ה' ט י מ" שם הלכה
מ [מח] טו"ע שם
סעיף לו:
ה' מ" שם הלכה יא):

תוספות רי"ד

דברים כהנרים ופסל נח ידקל
בכח יפולו הגט ונח ופי' זה הא דאמר
שאין יפולו שיהא פקדוני ר' דאמר
היינו ביד אשמו וזה נראה דוחק וגם
זה דוחק דלא ימלחני ביד אחר שלא
ישבה לומר כאשר אמר הבעל ונראה
לרבינו' דכאשר שקול מיהן חפץ
והדר הכ' לא גיעטא שמולה שלמות
הגט בחפץ פוסל ר' יוחנן נמי כשמשלם
ביד אחר אפי' לא גיעטא שלמי השני
מדעת הבעל וטל ממנה החפץ קודם
נתינת הגט דכיון שמולה שלמות הגט
בחפץ כל מה שמשנה מדעת הבעל
בחפץ פוסל הגט והכי פ' רבי יוחנן
פוסל בו כשליח ראשון כשעשה וכו'
בשלוחו ואפי' בלא שאין פוסל
בשליח ראשון כשעשה וכו' הבעל
בשליח אפי' לא ישנה דקפיד הבעל
שאין גרעו שיהא פקדוני ביד אחר פ'
בד השליח השני ור"ל כ' דפ' כקונו':
הכ' ב' ר"ת א"ר א"ר שאי פקדונו
מי קאמר ר"ת אבא ב' מניין'
ולא אתא. וקאמי' רב אשי לפרש מאי
עטותא וצ' השנויות רב אשי ממויני
ולא קאי א"ר אלא אמילתא דרבא:
מי

אתא ולא אשכח לאבא בר מר
 ור' יצחק נפחא וייתי בר ספר
 ייתי אבא בר מניומי ניתביניה
 * ויהא שליח שלא ניתן לגירוי
 לתלתא רבנן סמוכי א"ר אשי
 ולא את איכא דאמרי אמר
 במעותא א"ר אשי מאי מעות
 ההוא גברא דרשר לה גיסא
 תלתין יומין אתניס וכו' תלתין
 מאי משום דאנוס האי נמי אנ
 תלתין יומין משוינן שליח ויה
 ניתן לגירושין הוא אמר להו
 שנתין לגירושין הוא וכו' ויה
 מכאן ועד יב"ה חותא בתוך יב"
 רבה בר רהנא הכי אמר
 לומר שלא באתי * אכספין *
 אא אמרו בנשואה יאמרו
 הכי גרסין ואמר רבה כו' כדאמר.

[illegible]

כל הגמ פרק שלישי גימין

ששקול מינה חפץ ודבר הב' א"ה גיטא. משמע דוקא שהקפיד על לקיחת החפץ מחלה פניו אבל הב' לה גיטא ושקול מינה לחפץ לא ודמיא דכפרה הכובד (במשנת דף פה.) אמר' דלא שגא א"ל ששקול שטרא ובה ליה זיוי ולא שגא אמר ליה הב' ליה זיוי ושקול שטרא

שקול מינה חפץ והדר רב לה גיטא ואול איהו
ויהיב לה גיטא והדר שקל מינה חפץ רבי
יוחנן "פוסל בו וכ"ש בשלוהו וריש לקיש
מכשיר בשלוהו וכ"ש בו: **מתני'** הַמְבִּיא
גַּט מִמְדִּינַת הַיָּם וְחָלָה עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ בִּבְד"ק
וּמוֹשְׁלָהּ וְאוֹמֵר לַפְּנִינָה בִּפְנֵי נֹכַח וּבִפְנֵי
נִחְתָּם וְאֵין שְׁלִיחַ אַחֲרוֹן צָרִיךְ שִׂיאֵמֵר בִּפְנֵי
נֹכַח וּבִפְנֵי נִחְתָּם אֵלָּא אוֹמֵר שְׁלִיחַ בִּבְד"א
אֵין: **גמ'** אִמְרוּ לִיה רַבֵּנָּה לְאֲבִימִי כִּרְיָה דְר' אֲבָהוּ
לְבָנִי מִינִי מִרְבִּי אֲבָהוּ שְׁלִיחַ דְּרִשְׁלֵיחַ מִשּׁוּי
שְׁלִיחַ אוּל אֵל אֲמַר לְהוּ הָא לֹא תִיבְעִי לְכוּ
מִדְּקַתְּנִי אֵין הַשְׁלִיחַ הָאֲחֵרוֹן מְכַלֵּל דְּמִשּׁוּי
שְׁלִיחַ אֵלָּא כִּי תִיבְעִי לְכוּ כִּי מִשּׁוּי שְׁלִיחַ
בִּבְד"א אוּ אִפִּילוּ שְׁלֹא בִבְד"א אִמְרוּ לִיה הָא לֹא
מִבְּעִיא לֵן מִדְּקַתְּנִי אֵלָּא אוֹמֵר שְׁלִיחַ בִּבְד"א
אֵין נִחְמֵן בְּר' יִצְחָק מְתֵנִי הֵכִי אִמְרוּ לִיה רַבֵּנָּה
לְאֲבִימִי כִּרְיָה דְר' אֲבָהוּ בְּעִי מִינִי מִר' אֲבָהוּ
שְׁלִיחַ דְּרִשְׁלֵיחַ כִּי מִשּׁוּי שְׁלִיחַ בִּבְד"א אוּ שְׁלֹא
בִּבְד"א אִמְר לְהוּ וְתִיבְעִי לְכוּ אֵי מִשּׁוּי שְׁלִיחַ
כַּעֲלָמָא אִמְרוּ לִיה הָא לֹא קָא מִבְּעִיא לֵן
דִּתְנֵן אֵין הַשְׁלִיחַ הָאֲחֵרוֹן מְכַלֵּל דְּרִשְׁלֵיחַ מִשּׁוּי
שְׁלִיחַ אֵלָּא כִּי קָא מִיבְעִיא לֵן בִּבְד"א אוּ שְׁלֹא
בְּבֵית דִּין אִמְר לְהוּ הָא נִמִּי לֹא תִיבְעִי לְכוּ
יִדְקַתְּנִי אֵלָּא אוֹמֵר שְׁלִיחַ בִּבְד"א אֵין אִמְר רַבָּה
הַשְׁלִיחַ בֵּא"ר עוֹשֶׂה כְּמֹה שְׁלוֹחִין אִמְר רַב אֲשִׁי
אֵם מַת רֵאשׁוֹן כְּמֹל כּוֹלֵן אִמְר מִר בְּר רַב
אֲשִׁי הָא דִּבְאָבָא דְקַמְנוּתָא הֵיא אֵילוּ מַת בַּעַל
מִיָּדִי מִשְׁשָׂא אֵית בְּהוּ כּוֹלְהוּ מִכָּה מֵאֵן קֵאתוּ
מִכָּה דְּבַעַל קֵאתוּ יֵאִיתִיהּ לְבַעַל אֵיתְנָהוּ
לְכוֹלְהוּ לֵיתִיהּ לְבַעַל לֵיתְנָהוּ לְכוֹלְהוּ הֵוֹא
גִּבְרָא דְשֹׁדֵר לֵה גִטָּא דְרִבִּיתָהוּ אִמְר שְׁלִיחַ
לֹא יִדְעָנָא לֵה אִמְר לִיה זִיל יִרְבִּיהּ לֵאבָא בְּר
מִנְיוּמִי דֵאִיתוּ יֵדַע לֵה וְלִזְלִיל וְלִיתְבִּיהּ נִיהֵלָה
מִי אֲשַׁכְחִיהּ לְרַבִּי אֲבָהוּ וְרַבִּי חֲנִינָא בְּר פִּפְא
גִּבְיִיהוּ אִמְרוּ לִיה מִסּוֹר מִלֵּךְ קָמִי דִּינֵן דְּכִי
יֵה לְזִיל וְלִיתְבִּינִיהּ לֵה אִמְר לְהוּ רַב סְפָרָא
הָא אֵיכְסוּפוּ אִמְר רַבָּא קִפְחִיתָּהוּ רַב סְפָרָא
מֵאִי קִפְחִיתָּהוּ מִי קֵאמֵר לִיה אֲבָא בְּר מִנְיוּמִי
קִפְחִיתָּהוּ רַב סְפָרָא חֲלַתְלָת רַבָּנָא סְמוּכִי
מֵאִי קָא אִמְר לִיה אֲבָא בְּר מִנְיוּמִי וְלֵא אֵת
דְּבִיתָהוּ אֵל לְשִׁלִּיחַ לֵא תִיבְתִּיהּ נִיהֵלָה עַד
מִן אֵתָא לְקַמְיָה דְרַבָּא אִמְר רַבָּא חֲלָה טַעֲמָא
הָא אִמְר לִיה מִסּוֹר מִלֵּךְ קָמִי דִּינֵן דְּלִכְתֵּר
לִיה נִיהֵלָה א"ל רַבֵּנָּה לְרַבָּא וְהָא שְׁלִיחַ שְׁלֹא
כִּיֵּן דְּלִכְתֵּר תִּלְחִין וְיִזְמֵן מִצֵּי מִגְרֵשׁ כְּשִׁלִּיחַ
זֵא פִּיִּים מִי לֹא תֵנִן מִמְּכַשְׁשֵׁי אֵם לֹא בֵאתִי
הֵרִי זֶה גַּט וְהוּיֵן בֵּה וְנִיחֹשׁ שְׁמָא פִּיִּים וְאִמְר
אֲבָא מִרִי מִשְׁמִיָּה דֶּרֶב כְּאוֹמֵר נִאֲמַנְתָּ עָלִי
וְיֵן אֵינְלֵאִי מִלֵּתָא דֵארוּסָה הוּאִי אִמְר רַבָּא
דֵארוּסָה אִמְר רַבָּא הָא וְדֵאִי קָא מִיבְעִיא לֵן
בִּי

וני בית דין בשעה שמסרו לשליח הרי היא נאמנת עלי
לא בלתי בחוץ הזמן אלא וכו' דמשיקרא הימנה
הכי אכל הא' דלא אמר הכי ליחוש: אם אמר

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) מ"ח עושה ב"ד
ומשלחו, (ב) [נדריס מ, פ"ז
(ג) לקמן שי: כתובות כג,
(ד) לחמו פז:.

גליון הש"ס

גמ' והא שליח שלא ניתן
לנידושין. עין לעיל דף כד
ע"א תד"ה וכי מטית: שם
ארכסוק לסוף אינלא. עין
לקמן עו ע"ב ב"מ לו ע"א
ע"ו דף כב ע"א:

לעזי רש"י

דיטרוניציי"ר, לקטוע.

ומספות רי"ד (המשך)

[illegible]

אמרי ליה רבנן לרובא והא
שליח שלא ניתן לגירושין
וליתחוש שמא פייס פ"י שמא
הו"ל של שליח אחרי שנחפייס
ה"ל כו דרובא שליחות השליח
ישן הוי דאיכא למיחש שמא
ח"י מבאן ועד י"ב חדש ומח
ליתחוש שמא בא וביטל תנאו
א"פ פייס דמימר אמר השליח
בא מרי משמיה דרב באומר
כלי' עדים אם ערער לומר